

BİSMİLLAHİR RAHMANİR RAHİM
HAMD OLSUN ALEMLERİN RABBİNE
VE SELAM OLSUN MEVLAMIZ MUHAMMEDE VE TERTEMİZ EHLİ BEYTİNE

Sıklıkla rastladığım bir mesele de Şii bacı ve kardeşlerimizin Takiyye yapanları ve lanet etmeyenleri "betriyye" veya "betri" ismi ile etiketlemeleridir. Şu şu kişiler betri veya şu betri adam diye söylemler sıkça vuku bulmaktadır. Bu yazıda inşaAllah bu konuya ışık tutacak ve bu kavramın ve betriyye veya betrilerin niteliklerinin kökenlerini açıklayacağım.

"Betara" kelime olarak "kesmek" ve "betriyye" kesenler (*teberradan ilişkisini kesenlere ithafen*) anlamına gelmektedir. Bu bölümde neden onlara bu unvanın verildiğini görelim.

Erken dönem rical alimi el-Keşşi "Rical" kitabında betriyye'ye ithaf ettiği bir bölüm vardır. Bu bölümde bu kavramın ve kökenlerini anlamamıza yardımcı olacak bazı rivayetler nakletmiştir. el-Keşşi r.a diyor ki:

حدثني سعد بن صباح الكشي، قال حدثنا علي بن محمد، قال حدثنا أحمد بن محمد بن عيسى، عن محمد بن إسماعيل بن زريع، عن محمد بن فضيل، عن أبي عمرو سعد الحلاب، عن أبي عبد الله (عليه السلام) قال : لو أن البترية صف واحد ما بين المشرق إلى المغرب، ما أعز الله بهم ديننا

bana Sa'd b. Sabbah el-Keşşi anlattı, dedi ki: bana Ali b. Muhammed anlattı, dedi ki: Ahmed b. Muhammed b. İsa bana Muhammed b. İsmail b. Bezi'den, o Muhammed b. Fudayl'den, o Ebu Amr Sa'd el-Hallab'dan, o da Ebu Abdullah (*imam Cafer es-Sadık a.s*)'dan anlattı, dedi ki: "eğer Betriyye doğudan batıya kadar bir saf halinde olsa bile Allah onlarla dini yüceltmeyecek.

و البترية :هم أصحاب كثير النواء، و الحسن بن صالح بن حي، و سالم بن أبي حفصة، و الحكم بن عتيبة، و سلمة بن كهيل، و أبو المقدم ثابت الحداد، و هم الذين دعوا إلى ولاية علي (عليه السلام) ثم خلطوها بولاية أبي بكر و عمر و يثبتون لهما إمامتهما، و ينتقصون عثمان و طلحة و الزبير، و يرون الخروج مع بطون ولد علي بن أبي طالب يذهبون في ذلك إلى الأمر بالمعروف و النهي عن المنكر، و يثبتون لكل من خرج من ولد علي (عليه السلام) عند خروجه الإمامة ve Betriyye; Kesir en-Nevva, Hasan b. Salih b. Hai, Salim b. Ebi Hafsa, Hakem b. Uteybe, Seleme b. Kuheyl ve Ebu Mikdam Sabit el-Haddad'ın takipçileridirler. Onlar Ali a.s'ın velayetine davet eden ve sonra buna Ebu Bekr ve Ömer'in velayetini katıp onları da imam ve lider kabul eden fakat Osman, Talha, el-Zubeyr ve Aişe'ye düşmanlık besleyen ve Ali b. Ebu Talib a.s'ın çocuklarının başkaldırısına iman eden ve bunun iyiliği emretmek ve kötülüğü nehyetmek olduğunu düşünen ve Ali a.s'ın çocuklarından kim başkaldırırsa onun imam olduğuna inananlardır.

Keşşi r.a, "Rical", 3/232-233, hadis 422

http://www.al-shia.org/html/ara/books/lib-rejal/rejal_kashi3/3.html#ch34

Görüldüğü gibi, imam Cafer es-Sadık a.s bu insanların çok önemli bir niteliğini açığa vurmaktadır. Dini yaymada ve dine yardım etme konularında faydasız olduklarını göstermektedir. Çünkü onlar yalnızca dünyalarını ve dünyevi meselelerle ilgilenip dini önemsememektedirler.

Keşşi'nin aktardığı diğer bir rivayet bu gurupun "betriyye" ismini nasıl aldıklarını açığa çıkarmaktadır, Keşşi r.a diyor ki:

سعد بن جناح الكشي، قال حدثني علي بن محمد بن يزيد القمي، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة بن أيوب، عن الحسين بن عثمان الرواسي، عن سدير، قال : دخلت على أبي جعفر (عليه السلام) و معي سلمة بن كهيل و أبو المقدم ثابت الحداد و سالم بن أبي حفصة و كثير النواء و جماعة معهم، و عند أبي جعفر عليه السلام أخوه زيد بن علي (عليهم السلام) فقالوا لأبي جعفر (عليه السلام) نتولى عليا و حسنا و حسيننا و نثبرا من أعدائهم قال نعم. قالوا نتولى أبا بكر و عمر و نثبرا من أعدائهم قال فالتفت إليهم زيد بن علي قال لهم أ تبترون من فاطمة بترتم أمرنا بتركم الله، فيؤمنن سموا البترية

Sad b. Cenah el-Keşşi dedi ki: Ali b. Muhammed el-Kummi bana Ahmed b. Muhammed b. İsa'dan, o Hüseyin b. Said'den, o Fudale b. Eyyub'dan, o Hüseyin b. Osman'dan, o da Sedir'den anlattı, dedi ki: ben Ebu Cafer (*imam Muhammed el-Bakır a.s*)'ın yanına gittim, Seleme b. Kuheyl, Ebu Mikdam Sabit el-Haddad, Salim b. Ebi Hafsa, Kesir el-Nevaa ve onların beraberindeki bir grup da imam a.s'ın yanında idiler. Ebu Cafer (*imam*

Muhammed el-Bakır a.s.)'ın kardeşi Zeyd b. Ali de imam ile birlikte idi. Onlar Ebu Cafer (*imam Muhammed el-Bakır a.s.)*'a dediler ki: "biz Ali, Hasan ve Hüseyin a.s.'ı bizim velimiz kabul ediyor ve onların düşmanlarından kendimizi beri tutuyoruz." imam a.s. buyurdu ki: "Evet (*bunu yapmalısınız*)." Daha sonra onlar dedi ki: "biz Ebu Bekir ve Ömer'i de velimiz kabul ediyoruz." Bunun üzerine Zeyd b. Ali onlara bakarak şöyle dedi: "Siz Fatıma s.a'dan beri misiniz? bizim davamızı kestiniz, Allah da sizi kessin." O günden sonra onlar el-betriyye olarak (*teberradan ilişkisini kesenler*) olarak adlandırıldı.

Keşşi r.a, "Rical", 3/236, hadis 429

http://www.al-shia.org/html/ara/books/lib-rejal/rejal_kashi3/3.html#ch36

Bu rivayet daha açık bir şekilde onların neden "Betriyye" olarak isimlendirilmelerini, Seyyide Fatıma s.a'ya yapılan zulmü inkar edip Ebu Bekr ve Ömer'in dürüst liderler olduğuna inanıp onları sevdiklerini esas alarak göstermektedir. Önemli mesele zamanımızın betriye veya betrilerini, onların nitelikleri ve alametlerini tanımaktır. Yukarıdaki nişanelerin yanında, gençlerimizin dinini nereden ve kimden aldıklarına yardım edecek başka şeyler de vardır. Çağdaş alimlerden Şeyh Esnad el-Bahrani "el-Guluv vel Firak el-Batniyye" adlı kitabının "Betriyye fenomeninin zamanla devam etmesi" bölümünde iyice işlemiştir. Şeyh diyor ki:

Betriyye fenomeni, diğerlerinin dikkatini çekmek için "seçme ve arayış uzlaştırma"dan oluşan bir fenomendir. Bu fenomen kendini zamanla tekrarladı ve Ehli Beyt a.s'a karşı olan diğer mekteplerle ilişki kesme ve reddetmekten sakınmaya çalışma ve Ehli Beyt a.s mektebi ile diğer mektepleri karıştırma ideoloji ve metodolojisine sahip olmuşlardır. Bu fenomen mukassirin fenomeni gibi kendini tekrarlamıştır. Şimdiki zamanda kendilerini "İslam birliği" ve mektepleri bir araya getirme bayrağı altında tekrar etmektedirler. Şu bilinmelidir ki, iki hareket veya akım bulunmaktadır: ilki Ehlibeyt a.s takipçilerini Şeyheyn'e (*Ebubekr ve Ömer*) saygı ve sevgi beslemeye çalıştırma ve bunu Ehlibeyt a.s sevgisi ile kaynaştırmaya çalışmaktır. İkincisi ise buna karşıt olarak Tevella diye bilinen (*Ehli Beyt'in a.s velayeti*) kendini yalnızca Ehli Beyt a.s'ın kutsi otoritesini takip etme ve Teberra olarak bilinen diğer mekteplerin meşruluğunu ve uygunsuz yollarla Ehli Beyt a.s'ı kötülemelerini reddetmektir. Onlar bu hareketi Ehli Beyt'e karşı aşırılık, katılık ve abartı diye suçlamaktadır.

Şeyh Esnad el-Bahrani, "el-Guluv vel Firak el-Batniyye", sayfa 385

<http://alfeker.net/library.php?id=1867>

Şii Müslümanlar olarak bizim İslam birliği konusunda hiçbir sorunumuz olmamalıdır. İslam birliği "birlikte barış içinde yaşamak" anlamına gelmekte, ancak bizden inançlarımızı inkar etmemiz veya taviz vermemiz istenirse, diğer sapkın grupların idollerini hakkında konuşamayacak o zaman Allah, Onun Rasulü s.a.a ve Ehli Beyt a.s nazarında bunun hiçbir değeri olmayacak ve bunu hemen reddetmemiz gerekecektir.

Diğer bir önemli rivayette ise, imam Mehdi a.s'ın zuhur zamanı betriyyenin var olacağına dair ve onların İmam Mehdi a.s. zuhur ettiğinde ona a.s. karşı silah kuşanacaklarına dair uyarılar bulunmaktadır. bu rivayeti Şeyh Müfid "el-İrşad" kitabında şöyle rivayet etmektedir:

وروى أبو الجارود، عن أبي جعفر عليه السلام في حديث طويل أنه " إذا قام القائم عليه السلام سار إلى الكوفة، فيخرج منها بضعة عشر ألف يدعون البترية عليهم السلاح، فيقولون له: ارجع من حيث جنت فلا حاجة لنا في بني فاطمة، فيضع فيهم السيف حتى يأتي على آخرهم، ويدخل الكوفة فيقتل بها كل منافق مرتاب، ويهدم قصورها، ويقتل مقاتلتها حتى يرضى الله عز و علا

Ebul Carud'dan, o da Ebu Cafer (*imam Muhammed el-Bakır a.s.)*'dan uzun bir rivayet aktardı, imam a.s buyurdu ki: «Kaim (*imam Mehdi a.s*) zuhur ettiği zaman, Kufe'ye gidecek, silah kuşanıp Betriyye olarak çağrılan on bin kişi onun karşısına çıkacaktır. Onlar diyecek ki: "Geldiğin yere geri dön. Bizim Fatıma'nın çocuklarına ihtiyacımız yok." O a.s onları sonuncusunu öldürene dek kılıçtan geçirecek. Sonra O Kufe'ye girecek. Orada her şüpheli münafığı öldürecek ve onların kalelerini yerle bir edecek. O a.s Allah memnun olana dek onlar için savaşanları öldürecek.»

Şeyh Müfid r.a, "el-İrşad", 2/384

http://narjes-library.blogspot.com/2012/11/blog-post_248.html

Taberi r.a "Delailül imame" kitabında farklı bir sened ile tüm metni rivayet etmektedir. Bu rivayette imam a.s buyuruyor ki:

و بهذا الإسناد عن أبي عبد الله جعفر بن محمد قال حدثنا محمد بن حمران المدائني عن علي بن أسباط عن الحسن بن بشير عن أبي الجارود عن أبي جعفر قال :
و يسير إلى الكوفة فيخرج منها ستة عشر ألفا من البترية شاكين في السلاح قراء القرآن فقهاء في الدين قد فرحوا جباههم و سمروا ساماتهم و عمهم النفاق
Onlar betriyyedir, silah kuşanmış, Kur'an hafızları ve dindar fukahadılar ve alimlerinde ibadet işaretleri vardır ama gayeleri münafıklıktır."

Taberi r.a, "Delailül İmame", sayfa 238-239
<http://alfeker.net/library.php?id=2036>

Bacı ve kardeşlere son bir söz: Betriyyenin tanımı bir miktar açıklığa kavuşsa da, bu özelliklerden bir veya birkaçına sahip Şii bacı ve kardeşlerimizi bu kavramla etiketlenmemesini önermekteyim. Bizim Şii gençlerimizin çoğu çocuklukta bu tarz zehire maruz kaldıkları toplum veya çevrelerde büyümektedirler. Bunun karşısını kanıtlamak için hakiki Ehli Beyt a.s öğretilerinden çok az şey gösterilmektedir. Alimlerimiz arasında hiç ayırım olmayan konularda bile şüphe icat ederek hakiki Şii inançlarıyla savaşıyor bu tarz alimlerin çirkin yüzünü açığa çıkarabilecek bilgili kimselere çok büyük sorumluluk düşmektedir. Özellikle internette etkin olan bacı ve kardeşlerimiz için Şii akidesindeki bu durumlar hakkında haberdar olmayan bacı ve kardeşlerimize Kuran ve Ehli Beyt a.s. hadisleri temelli hakiki Şii inançlarını yaymak açısından bir zaruret ortaya çıkmaktadır.

Zamanımızın betriyye liderleri olan Fadlallah ve onun gibiler, İslam'ın sapkın mezhepleri ile birlik olmak ve onlara katılmak için hakiki Şii akidesini reddetmeye çalışmaktadırlar. Bu etiket Ehli Beyt a.s'ın hakiki öğretilerini bilmeyen normal Şii bacı ve kardeşlerimiz için kullanılmamalıdır.